

Raad van Toezicht
NVI, Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen
Postbus 279
1400 AG BUSSUM
T: 035-6994210 F: 035-6945045

Uitspraak van de Raad van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen, gevestigd te 's-Gravenhage, verder te noemen de Raad, gegeven op 24 augustus 2011

in de zaak van
verder te noemen "klaagster"

tegen:

Incassobureau Fiditon,
gevestigd te Amsterdam,
vertegenwoordigd door P.J. Delis,
verder ook afzonderlijk dan wel gezamenlijk te noemen "verweerster".

De procedure:

Klaagster heeft bij brief van 24 juni 2011 een klacht ingediend bij de NVI. Pogingen om de klacht in der minne af te doen hebben niet tot het gewenste resultaat geleid. Klaagster heeft zich bij brief van 12 juli 2011 gewend tot de Raad. Partijen hebben alle stukken betrekking hebbend op het geschil overgelegd.

Bij ongedateerd verweerschrift, ontvangen op 27 juli 2011 heeft verweerster inhoudelijk gereageerd op de klacht.

De voorzitter van de Raad heeft besloten dat partijen niet uitgenodigd zullen worden om ter zitting hun standpunten mondeling toe te lichten nu de klacht voldoende schriftelijk is toegelicht.

Beoordeling van het beroep:

1. Het standpunt van klaagster betreft – samengevat en in hoofdzaak - het volgende:

Klaagster is gehuwd geweest met de heer Vrolijk, van wie zij is gescheiden. Partijen hebben tijdens het huwelijk een kredietovereenkomst gesloten, kennelijk met XXX, welke door klaagster en Vrolijk niet behoorlijk is nagekomen. Vrolijk en klaagster zijn deze overeenkomst als hoofdelijke schuldenaren aangegaan. In het kader van de echtscheiding is de uit deze overeenkomst voortvloeiende schuld bij conventant 'toegescheiden' aan Vrolijk. Vrolijk is vervolgens zijn betalingsverplichtingen niet nagekomen, is in de WSNP terecht gekomen en heeft deze afgesloten met een zogeheten 'schone lei'.

De klacht vermeldt op de eerste plaats, dat het verweerster volgens klaagster niet vrijstaat nog incassomaatregelen te nemen, omdat na beëindiging van de WSNP door Vrolijk met een schone lei geen sprake meer is van een schuld van klaagster.

Voorts verwijt klaagster verweerster, dat laatstgenoemde buiten haar gemachtigde om rechtstreeks contact heeft gezocht met klaagster.

Tenslotte vermeldt de klacht, dat verweerster niet voor een opdrachtgever werkt, maar voor eigen rekening en risico. Zij verwijst daarbij naar een brief van 1 juli van XXX.

2. Het standpunt van verweerster betreft – samengevat en in hoofdzaak - het volgende:

Verweerster stelt, dat mede gelet op artikel 6:10 BW de vordering op klaagster door het eindigen van de WSNP door Vrolijk, de medeschuldenaar, niet teniet is gegaan. Zij is en blijft gerechtigd incassomaatregelen tegen klaagster te nemen.

Zij erkent, dat zij in beginsel gehouden is zich steeds met de gemachtigde te verstaan, maar stelt dat dit - zo begrijpt de Raad - door het verloop van tijd tussen de sommaties uit het oog is verloren, waarbij zij aantekent, dat het ook ging om het verstrekken van vertrouwelijke informatie.

3. De Raad beoordeelt de klacht als volgt.

De Raad is uitsluitend belast met het toezicht op de gedragsregels die gelden voor leden van de NVI. De vraag of en in hoeverre er is gehandeld in strijd met bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek blijft derhalve buiten de beoordeling. De Raad beoordeelt derhalve ook niet het inhoudelijke geschil tussen partijen.

Dit brengt met zich dat – ook indien de klacht geheel of gedeeltelijk gegrond wordt bevonden – de door de Raad op te leggen sancties beperkt zijn tot hetgeen is verwoord in artikel 10 van het Huishoudelijk Reglement.

De Raad stelt voorop dat in dit geval een beoordeling van de klacht niet los kan worden gezien van de achterliggende feiten, zoals in de aanhef onder 1. vermeld, en derhalve een inhoudelijke juridische beoordeling daarvan onvermijdelijk is.

De Raad stelt voorts voorop, dat afspraken tussen echtelieden, waarbij de belangen van schuldeisers in het geding zijn, de schuldeisers niet regarderen. Indien echtelieden afspreken dat schulden, waarvoor zij hoofdelijk aansprakelijk zijn, worden gedeeld, komen zij daarmee overeen dat de ene partij gehouden is tegenover de andere echtgenoot de overeenkomst met de crediteur behoorlijk na te komen. Dit heeft slechts rechtsgevolg voor de onderlinge verhoudingen van de echtgenoten en bijvoorbeeld met het daarmee samenhangend regresrecht. Deze hoofdregel, die zijn basis vindt in artikel 6:7 BW, wordt niet anders indien sprake is van toepassing van de WSNP op de schuldenaar, die in de onderlinge verhouding tussen de echtgenoten op zich heeft genomen de overeenkomst met de crediteur na te komen.

Dit brengt dus mee, dat de aansprakelijkheid van klaagster voor de totale schuld onverminderd voortduurt en het verweerster vrijstaat klaagster aan te schrijven om de schuld te voldoen; dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Voor wat betreft het passeren van mr. Verpaalen als gemachtigde is de Raad van oordeel dat dit op zichzelf geen juiste handelwijze van verweerster is. Het is evenwel voorstelbaar, dat wanneer - zoals in het onderhavige geval - geruime tijd verstrijkt tussen de incassobrieven abusievelijk bij het hervatten van de incassowerkzaamheden rechtstreeks de debiteur wordt benaderd. Voorts is niet gebleken dat klaagster door het handelen van verweerster enig nadeel heeft ondervonden. Daarmee acht de Raad dit klachtonderdeel onvoldoende klachtwaardig.

Op het derde klachtonderdeel, dat verweerster niet voor een opdrachtgever werkt, maar voor eigen rekening en risico, is verweerster niet ingegaan. Dit klachtonderdeel is slechts beperkt toegelicht.

De Raad is evenwel van oordeel, dat dit onderdeel, ondanks de onvolledige informatie, kan worden afgedaan. Het is in de incassobranche een feit van algemene bekendheid dat vorderingen in grote pakketten worden gekocht en vervolgens op eigen naam worden geïncasseerd. Daarop heeft kennelijk ook de verwijzing van RVS in de brief van 1 juli 2011 betrekking. Het vervolgens incasseren van de vordering, dat vaak door een dochteronderneming geschiedt, is niet ontoelaatbaar, zodat ook dit klachtonderdeel faalt.

In zijn totaliteit bezien is de klacht derhalve ongegrond.

Uitspraak:

De Raad van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen:

Verklaart de klacht ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te 's-Gravenhage op 24 augustus 2011

De Raad van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen
mr. L.F.A. Husson, voorzitter, mr. R. Brand en de heer H.F. van Rijswijk.

Voor deze

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'L.F.A. Husson', written in a cursive style.

L.F.A. Husson

Voorzitter

Een afschrift van deze uitspraak wordt toegezonden aan partijen en het bestuur van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen.